

Str. General Berthelot,

Nr. 60-64, RO-010165,

București, România

tel: + 4021-303 16 00

Parlamentul României
Camera Deputaților

Nr. 1.00/3946.1 ap. / ap. / 2014.

Pr. Nr. 817 din 13.08.2014

Domnului Călin Popescu Tăriceanu
Președinte
Senat – Parlamentul României

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 162470/08
20.14 Luna 08 Zile 08

Domnului Valeriu Zgonea
Președinte
Camera Deputaților – Parlamentul României

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/1757CP/11.08.2014

Domnului Victor Ponta
Prim-ministru al României

Referitor la plângerea prealabilă nr. 104/27.07.2014 formulată de Sindicatul Unit al Salariaților – Radio România și domnul Adrian Valentin Moise, vă comunicăm următoarele:

Pentru început nu putem să nu constatăm că din textul petiției transmise de către domnul Adrian Valentin Moise răzbate o dorință exacerbată de răzbunare, împotriva a tot ce consideră subiectiv că-i este potrivnic.

Trebuie să subliniem, de asemenea, faptul că această petiție reprezintă doar o particică dintr-o mulțime de sesizări, plângeri penale și de procese formulate de către același petent și care au depășit de mult limita rezonabilă de înțelegere.

Mai mult, trebuie să înțelegem că acuzațiile sunt formulate atât împotriva foștilor colegi, a societății al cărei salariat și membru în Consiliu de Administrație a fost până de curând, cât și împotriva tuturor instituțiilor Statului care nu i-au satisfăcut în vreun mod sau altul interesele de moment.

Analiza pe care am încercat să o facem de fiecare dată a fost și este în continuare una obiectivă, dar cu fiecare ocazie am constatat ca obiectul/conținutul tuturor petițiilor/plângerilor a fost același:

- deformarea realității până la ireal;
- invocarea cu obstinație a unor interese generale, deși întotdeauna a fost vorba numai de interesul sau personal;
- redarea trunchiată a unor texte de lege sau dispoziții;
- insolența și lipsa de respect pentru autoritate;
- un apetit ieșit din comun pentru a crea probleme poziționându-se într-un mod patetic în poziția justițiarului;
- o dorință inexplicabilă de a-și face publice frustrările personale.

Și în cazul acestei ultime petiții, nu se dezmente și țese o adevărată dramă personală în chestiuni care nu reprezintă decât insatisfacția pierderii unor privilegii.

Începând cu semnarea petiției în nelipsita calitate de președinte a Sindicatului și continuând cu acuzații nefondate și redări trunchiate din Decizia Curții Constituționale a României, domnul Adrian Valentin Moise încearcă să sugereze nedreptăți, teorii ale conspirației, infracțiuni, etc.

Totuși, acesta se deconspiră în finalul petiției, când se vede clar ca în cauză este vorba doar de interesul propriu, astfel ca solicită să se constate "*ca s-a prelungit, de drept, mandatul vechiului Consiliu de Administrație al SRR (desemnat prin Hotărârea Parlamentului nr.33/2010)*" pentru ca el să nu-și piardă privilegiu de membru al Consiliului de Administrație, pierdere pe care, de altfel, o consideră ca fiind de natura unei pagube iminente așa cum a susținut în fața instanței de judecată în dosarul privind suspendarea unor acte administrative.

În susținerea afirmațiilor de mai sus, vă rugăm să observați că încă de la începutul petiției atunci când acesta citează din Decizia nr. 417/2014 a Curții Constituționale o face în mod trunchiat pentru a-și putea susține teoria vehiculată privind neconstituționalitatea întregii Hotărâri a Parlamentului nr. 24/2014 și nu cum dispune Curtea numai în privința celor 8 candidați desemnați de către grupurile parlamentare.

Astfel, este ușor de identificat reaua credință a petentului care precizează ca pct. 24 din Decizia Curții Constituționale se referă la **art. 19 alin. (2) în integralitate**, când în realitate este menționat în mod expres **art. 19 alin. (2) lit.a).**

Deși, aparent, poate apărea ca o nevinovată omisiune, teoria țesută ulterior pe marginea citatului demonstrează voința reală a petentului de a deforma realitatea pentru a da o falsă consistență teoriei sale.

În acest sens, redăm în continuare textul pct. 24 din Decizia nr. 417/2014 a Curții Constituționale:

«24. Curtea reține că **art. 19 alin. (2) lit. a** din Legea nr. 41/1994 nu a fost respectat de Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal, care era obligat, conform ponderii proprii în Parlament, să propună două persoane pentru Consiliul de administrație al Societății Române de Radiodifuziune. În legătură cu acest aspect, Curtea constată că, în temeiul prevederilor constituționale și dispozițiilor regulamentare, Plenul reunit al Parlamentului trebuia să ia act de lipsa îndeplinirii condițiilor legale referitoare la întocmirea listei candidaților nominalizați pentru Consiliul de administrație al Societății Române de Radiodifuziune și, în virtutea plenitudinii sale decizionale, să hotărască în sensul remedierii viciului de legalitate, fie prin aprobarea unei liste de candidați propuși conform **art. 19 alin. (2) lit. a** din Legea nr. 41/1994, fie, amânând votul final, prin retrimiteră raportului la comisiile de specialitate în scopul întocmirii unei liste de candidați care să respecte configurația politică a Parlamentului. Or, Plenul reunit al Parlamentului, aprobând și însușindu-și ceea ce au propus comisiile de specialitate în ședință comună, deși avea obligația de a infirma raportul acestor comisii, a adoptat Hotărârea nr. 24 din 16 iunie 2014, act care produce efecte juridice, cu încălcarea prevederilor constituționale.»

Este evident faptul că **Decizia Curții Constituționale se referă numai la art. 19 alin. (2) lit. a)** întrucât sesizarea PNL/PDL care a investit instanța de control constituțional a avut în vedere doar nerespectarea acestei dispoziții, cităm pct. 5 din decizie:

«5. Autorii sesizării consideră neconstituțională Hotărârea Parlamentului României nr. 24/2014 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, deoarece contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5). În acest sens, susțin că **această hotărâre încalcă dispozițiile art. 19 alin. (2) lit. a)** din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, conform cărora, pentru desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, respectiv al Societății Române de Televiziune, "grupurile parlamentare reunite din cele două Camere înaintează propuneri pentru 8 locuri, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament." Autorii sesizării, considerând că nu a fost respectat "principiul configurației politice și al ponderii în Parlament", arată că, în temeiul acestor dispoziții de lege, și având în vedere "faptul că grupurile reunite ale Partidului Național Liberal au o pondere de 25% din totalul numărului de parlamentari," ar fi trebuit "să înainteze două propuneri pentru funcția de membru al Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune". Prin Hotărârea nr. 24 din 16 iunie 2014, "Partidului Național Liberal i s-a alocat doar o singură funcție de membru al acestui Consiliu de administrație", ignorându-se astfel dispozițiile legii, ceea ce este contrar "principiilor constituționale referitoare la statul de drept și la respectarea legilor". În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 783 din 26 septembrie 2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului

României nr. 28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune.»

Considerăm că cel mai elocvent în cauză este pct. 27 din Decizia Curții Constituționale în care se precizează cu claritate întinderea efectelor acesteia, de aceea îl vom reda, de asemenea, în integralitate:

*«27. Având în vedere criticile formulate, precum și cele constatate prin prezenta decizie, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, **Hotărârea Parlamentului României nr. 24/2014 își încetează efectele juridice în privința celor 8 candidați desemnați de către grupurile parlamentare la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.**»*

Din citatele expuse pe larg mai sus, dar și din întregul conținut al Deciziei nr. 417/2014, rezultă neîndoielnic următoarele:

- PNL și PDL au formulat sesizarea numai pentru nerespectarea art. 19 alin. (2) lit.a) având în vedere nerespectarea "principiului configurației politice";
- Curtea Constituțională s-a pronunțat **numai** asupra aspectelor cu care a fost investită, respectiv nerespectarea art. 19. alin. (2) lit. a);
- Decizia pronunțată de Curtea Constituțională își produce efectele numai **"în privința celor 8 candidați desemnați de către grupurile parlamentare"**;
- *ad similib*, Parlamentul urmează să pună în aplicare Decizia Curții Constituționale nr. 417/2014 în același mod ca și Decizia Curții Constituționale nr. 783/2012.

Cu privire la celelalte aspecte invocate de către petent în sesizare precizăm că reprezentanții salariaților au fost aleși cu o majoritate copleșitoare de către salariații Societății Române de Radiodifuziune printr-un scrutin organizat la nivelul societății în mod legal și transparent, susținerile aberante ale acestuia de fraudare a alegerilor nefiind confirmate de argumente și un probatoriu temeinic.

În acest sens s-a pronunțat Curtea de Apel București prin Hotărârea nr. 2213/01.08.2014 pronunțată în dosarul nr. 3830/2/2014, în cadrul căruia petenții Sindicatul și domnul Adrian Valentin Moise au calitatea de reclamânți. În cadrul cererii de chemare în judecată și al dezbaterilor au fost prezentate aceleași argumente:

- Hotărârea Parlamentului nr. 24/2014 este în întregime neconstituțională;
- actele administrative privind alegerea reprezentanților salariaților în Consiliul de Administrație sunt nelegale;
- domnul Adrian Valentin Moise este "discriminat" și suferă un prejudiciu iminent prin pierderea calității sale de membru al Consiliului de Administrație din cauza faptului că salariații și-au permis să voteze alți reprezentanți decât persoana sa.

În pofida probatorului "bogat" care a fost administrat în cauza și a tuturor argumentelor de substanță prezentate, **Curtea de Apel București a respins cererea reclamantilor**: Cristian

Pîrvulescu, Adrian Valentin Moise, Teodora Stanciu, Elena Jipescu, Nicolae Lev Iulia și bineînțeles, nelipsitul, Sindicat Unit al Salariaților – Radio România al cărei președinte este același Adrian Valentin Moise.

Este evident că și această "nouă" sesizare formulată de către domnul Adrian Valentin Moise are la baza doar propriile "nemulțumiri", la fel ca și numeroasele litigii deschise aproape împotriva tuturor instituțiilor statului:

- Guvernul României – dosar nr. 39214/3/2013 – Tribunalul București;
- Curtea de Conturi a României - dosar nr.11904/3/2014 – Tribunalul București;
- Banca Națională a României – dosar nr. 11820/3/2014 – Tribunalul București;
- Agenția Națională de Administrare Fiscală – dosar nr. 39212/3/2013 și nr. 17525/3/2014 – Tribunalul București;
- Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal – dosar nr. 11186/3/2014 și dosar nr. 13994/3/2014 – Tribunalul București;
- Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării – dosar nr. 11821/3/2014 și dosar nr.18635/3/2014 – Tribunalul București, etc.

Nu este lipsit de importanță să arătăm nici faptul că domnul Adrian Valentin Moise a avut calitatea de salariat al Societății Române de Radiodifuziune, calitate pe care și-a pierdut-o prin desfacerea disciplinară a contractului de muncă, iar instanța de fond respingându-i contestația formulată în acest sens.

Se poate constata că activitatea de „vigilante” a domnului Adrian Valentin Moise este una strict personală, fără vreo legătură cu drepturile sindicale sau cu interesul societății și că aceasta s-a declanșat odată cu începerea cercetării administrative pentru neîndeplinirea sarcinilor de serviciu avute în calitatea sa de salariat al SRR.

De asemenea, considerăm relevant pentru soluționarea prezentei petiții să precizăm că prezentarea trunchiată a prevederilor cuprinse într-un act normativ este un *modus vivendi* pentru domnul Adrian Valentin Moise, ca de altfel și violența de limbaj în prezentarea propriilor argumente pe care acesta le consideră adevăruri absolute urmând ca dumneavoastră și instanțele de judecată să vă conformați și "*sa examinati, sa retineti si sa va insusiti*" toate declarațiile acestuia (citatul este reținut din plângerea prealabilă adresată Parlamentului dar și din cuprinsul tuturor cererilor de chemare în judecată).

Invocând aceleași „argumente” și continuând seria acțiunilor ostile desfășurate din eterna calitate de petent, domnul Adrian Valentin Moise a început să formuleze plângeri și împotriva procurorilor care au îndrăznit să nu se conformeze instrucțiunilor primite de a constata și sancționa presupusele abuzuri sesizate de el cu foarte mult patos.

Trebuie reținut cum acesta își „motivează” pe blog acțiunile gen serial, clamând practic lipsa de legătură între faptele proprii și orice inițiativă sindicală ori în folosul societății pe care susține ca o apară:

„Din seria proceselor deschise de SUS Radio România, în scopul de a-l învăța pe Ovidiu Miculescu (chiar dacă se află la o vârstă târzie și pe picior de plecare!) lecția democrației și a transparenței, vă prezentăm astăzi, cauza aflată pe rolul Tribunalului București, Secția Contencios Administrativ și Fiscal nr. 15862/3/2014.”

„Lecțiile” pe care domnul Adrian Valentin Moise, erijat brusc în profesor, le dă tuturor sunt doar niște atacuri la persoană prin folosirea unui vocabular suburban și nicidecum ale unui justițiar așa cum îi place să se autointituleze.

Dincolo de toate aceste aspecte care au fost prezentate doar pentru o mai bună înțelegere a contextului și a persoanei care semnează petiția, este evident că aceasta nu este întemeiată pe o justă cauză, iar în privința argumentelor prezentate este o adevărată "aberație" juridică, chiar dacă petentul se consideră probabil «doctor în drept» după ce atâția ani s-a visat un adevărat jurnalist.

În concluzie, față de cele expuse mai sus și în conformitate cu Decizia Curții Constitutionale nr. 417/2014, considerăm că Parlamentul României urmează să ia act de dreptul grupului parlamentar PNL de a desemna doi candidați în Consiliul de Administrație al SRR și să emită o nouă hotărâre în acest sens.

Totodată, apreciem că noua hotărâre a Parlamentului are o singură soluție legală, respectiv să dispună numai în privința celor 8 candidați desemnați de către grupurile parlamentare conform art. 19 alin. (2) lit. a), fără a influența în vreun mod ceilalți candidați nominalizați în conformitate cu art. 19 alin. (2) lit.b)-e), astfel cum a dispus Curtea Constituțională a României prin Decizia nr. 417/2014, în caz contrar fiind vorba de o aplicare greșită a deciziei menționate.

În cazul în care mai sunt necesare orice alte completări/clarificări sau pentru înaintarea oricăror documente considerate utile și pertinente pentru soluționarea petiției suntem la dispoziția dumneavoastră.

Cu aleasă considerație,

Ovidiu Miculescu

Președinte Director General

